

Sygn. akt I C 753/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Wiekiera
Protokolant:	starszy protokolant Magdalena Lewandowska-Born

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa easyDEBT N. Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko G. W.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda easyDEBT N. Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej G. W. kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 753/18

UZASADNIENIE

Powód easyDEBT Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł w dniu 16 lutego 2018 r. pozew przeciwko G. W. o zapłatę kwoty 7159,36 zł wraz z odsetkami i kosztów procesu.

Strona powodowa wskazała, że pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę kredytową. Pozwany nie spłacił całości zadłużenia.

Pozwana w odpowiedzi na pozew domagała się oddalenia powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia i nieudowodnienia roszczenia oraz braku legitymacji czynnej.

Sąd ustalił, co następuje:

Pierwotny wierzyciel będący bankiem, na podstawie umowy z dnia 3 listopada 1997 r. udzielił pozwanej kredytu. Umowa została wypowiedziana i roszczenie stało się wymagalne w dniu 2 lipca 2009 r. Pozwany zawierając umowę była konsumentem.

(wyciąg k. 4, zawiadomienie k. 5-7)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu, a tym samym podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia był w pełni skuteczny. Bezsprzeczne było, iż pozwany zawarł umowę kredytu z poprzednikiem prawnym powoda - będącym bankiem, który podejmował czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodnie z art. 118 k.c. dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi 3 lata. Zatem mając na uwadze bezsporną datę wymagalności oraz chwilę wniesienia pozwu, należało uznać, że roszczenie uległo przedawnieniu w całości.

W myśl art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, tym samym Sąd bierze powyższą okoliczność pod uwagę z urzędu. Równocześnie strona powodowa nie wykazała jakichkolwiek okoliczności wskazanych w art. 117¹ k.c., który byłyby podstawą nieuwzględnienia przedawnienia ze względów słuszności, a w szczególności wpływ zachowania zobowiązanego na opóźnienie uprawnionego w dochodzeniu roszczenia. Także pozostałe przesłanki nie uzasadniały pominięcia przedawnienia.

Zgodnie z § 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. (Dz. U. z 2018 r., poz. 1104) o zmianie ustawy – Kodeks cywilny i niektórych innych ustaw do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Tym samym ustawodawca przewidział wejście w życie nowych przepisów i wprost nakazał ich stosowanie, tym samym nie stanowi to wyjątkowej okoliczności w rozumieniu art. 117¹ k.c.

Równocześnie strona powodowa nie wykazała w żaden sposób wysokości dochodzonego roszczenia oraz faktu cesji wierzytelności.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na co złożyło się: opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 1800 zł zgodnie z normami przepisanyymi.

Sędzia